

ΑΓΓΕΛΙΑ ΦΟΡΟΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἑλλάδι: ἑτησ. δρ. 16.
 Ἐν Ἀλλοδαπῇ   »   20.

Ἐκδίδεται: ὑπὸ Δ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρέβων κλ. δ σίχ. λ. 30.
 Δικαστικῶν   »   8.

Ὁ ἀναδεχόμενος οἰανδήποτε διαχειρίζεται καὶ μάλιστα ὁ ἀρχὸν τόπου τινὸς ὁμοιάζει τοῖς δούλοις ἐκεῖνοις τοῦ Εὐαγγελίου, οἷς ὁ κύριος αὐτῶν ἔδωκε τὰ τάλαντα ὅπως τὰ διαχειρισθῶσι κατὰ τὴν ἀπουσίαν του. Καὶ εἰ μὲν διαχειρισθῶσι τιμίως καὶ εὐδόκως τὴν διαπιστευθεῖσαν αὐτοῖς λειτουργίαν, ἀκούουσι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν, τοῦ Λαοῦ, ὅτι καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι δούλοι ἤκουσαν παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν. «Εὖ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς καλὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου».

Εἰ δὲ διαχειρισθῶσιν αὐτὴν ἀτυνευδῆτως καὶ νωθρῶς, ἀκούσουσι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν, τοῦ Λαοῦ, «Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδειξες ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις καὶ, ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπὸ αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα».

Ἡδὴ ἐρωτῶμεν τὸν ἡμέτερον κ. Δήμαρχον πότερον φρονεῖ ὅτι θέλει ἀκούσει παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, τοῦ Λαοῦ, — καὶ λαὸν λέγοντες, δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἀγέλην τῶν τραμπούκων καὶ ροσφειτληδῶν τῶν περιστοιχούντων αὐτὸν, ἀλλὰ τοὺς τιμίους καὶ ἀνεξαρτήτους πολίτας — ὅτε, κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτοῦ ἐπάνοδον εἰς τὴν ἐνάσκηρην τῶν δικαιωμάτων του, θέλει ζητήσῃ αὐτὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ τάλαντου τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἣν τῷ διεπιστόσατο; Ἀναμνησθῶμεν τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1875 μέχρι σήμερον γενομένων καὶ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ κ. Δημάρχου. Ὁ προκάτοχος αὐτοῦ κατέλιπε τὸν δῆμον ἐν καταστάσει ἀπελπιστικῇ, ἰδίως ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικῆν, κατασπαταλήσας αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ἐφ' ἧς μὴ ἔδει, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἧς ἔδει, — ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν. — Ἠλὴν ἢ ἐντεῦθεν ὠφέλεια οὐδαμῶς συνεκρίνετο πρὸς τὰς ζημίας καὶ μόνον χεῖρ στιβαρὰ καὶ νοῦς ἀκμαῖος καὶ σοφός, ἠδύνατο ἢ ἀναχαιτίσῃ τὴν κατὰ κρημνῶν ὀρητικὴν αὐτοῦ κυλίνδισιν. Ὁ κύριος Καλαμογάρτης ὅμως παρέστη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐπηγγείλατο ὅτι κέκτηται ἀρκούσαν δύναμιν ὅπως σώσῃ τὸν δῆμον καὶ ὁ λαὸς ἐπίστευσε, μυριστὴν ταύτην φορὰν, αὐτῷ καὶ διὰ τῆς ψήφου του ἀνέδειξεν αὐτὸν δῆμαρχον. Ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου εὗρε ἅ.) Ἔργα-

στήριον ἀερίφωτος τελειότατον καὶ ἐφάμιλλον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀρίστων, δεόμενον ταχείας ἀντιλήψεως ὅπως μὴ καταστραφῇ β.) Ὑδραγωγεῖον ἐπίσης τελειότατον οὐ ὅμοιον πολλὰ εὐδαίμονες τῆς ἐσπερίας πόλεις ἤθελον εὐχρηστῆν νὰ ἔχῃσι, δεόμενον ὅμως καὶ τοῦτο εἰλικρινεῶς μεριμνῆς καὶ συντόνου, ὅπως μὴ καταστραφῇ καὶ ἐν τῇ καταστροφῇ του συμπαρασύρῃ καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶσων χιλιάδων πολιτῶν. Ταῦτα τὰ ἔργα μόνον εὗρεν ἀπὸ τοῦ προκάτοχου τοῦ ἀξία λόγου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ χρῆζοντα φιλοτίμου καὶ εἰλικρινεῶς ἐπιμελείας. Τὰ λοιπὰ εὗρεν ἐν παραλύσει καὶ ἀθλιότητι. Τί λοιπὸν ἔπραξεν ὁ κ. Δήμαρχος; Τρίτον ἤδη ἄγει ἔτος τῆς δημαρχίας του καὶ ἰδοὺ τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀερίφωτος καταστρεφόμενον ὑπὸ τῆς σκωρίας, στίγμα ἀνεξίτηλον μένον ἐκεῖ τῆς ἀμελείας καὶ ἀδρανείας αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑδραγωγεῖον κτισθὲς βαῖνον πρὸς παντελῆ παραλυσίαν ὑπὸ τῆς ἀδεξίους χεῖρας ἐνὸς καλαντζῆ, ὁ ὁποῖος τὸ αὐτοῦ διερχόμενον ὕδωρ μεταβάλλει εἰς ἀκαφράγχα καὶ εἰκότως, διότι διὰ τοῦτο ἀκαφράγχα. Ἐλθῶμεν ἤδη εἰς τὰ λοιπὰ. Αἱ ὁδοί, τὰ πρῶτα γινώρισμα τοῦ βαθμοῦ τῆς προόδου εἰς τὸν πολιτισμὸν παντὸς τόπου, ἀδιάβατοί εἰσιν ἐκαστοῦ βορβόρου κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τοῦ καλοκαιρίου κατὰ τὸ θέρος. Τοιούτων δ' οὐσῶν τῶν ἐπὶ τῆς πόλεως, φαντάζεται ἐκαστος ὁποῖα τινὲς εἶναι αἱ ἐξοχικαί. Μάρτυρες ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἀπὸ ψυχῆς διερχόμενοι τὸν λεγόμενον γύρον, εἰς τὸν δὲ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Α. Παπαπαναγιώπουλος, συμβολαιογράφος καὶ ὁ μικρὸς ἀνεπίσημος καὶ ὁ Χρῆστος ἀρχιτέκτων καὶ τὶς δεσποτῶν ἦς, χάριν σεβασμοῦ, ἀποσιωπῶμεν τὸ ὄνομα. Μάρτυρες ὅλοι οἱ κτηματῆται καὶ ἐν γένει ἡ πραγματικὴ τάξις τῶν συμπολιτῶν μας οἱ μεταβαίνοντες καθ' ἑκάστην εἰς τὰς διαφόρους ἐξοχὰς καὶ δίκην χερῶν χωνώμενοι εἰς τὸν βόρβορον ἢ πιπτοντες καὶ συντριβόμενοι τὰ μέλη αὐτῶν. Ἡ καθαριότης ἢ διακρίνουσα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν κτηνῶν, εἰς τὸ παντελὲς παρημελημένη, οὕτως, ὥστε, ὅπου καὶ ἂν στραφῇ τις, καθ' ὅλας τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας σκοντάπτει, ἐπὶ ποιωμάτων θνησιμαίων ζῶων ἢ ἀναγκάζεται νὰ κρατῇ τὸ μανδύλιον ἐπὶ τῆς ρίνος καὶ νὰ στρέφῃ εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς — διότι ἐν Πατράσι, μὲ-

νον ἐν τῷ κενῷ δὲν ὑπάρχουσιν ἀκαθαρσίαι, — ὅπως μὴ τῷ ἐπέλθῃ ναυτίασις ἐκ τῶν ὀλόκληρον τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως καλυπτουσῶν παντοίων ἀκαθαρσιῶν καὶ ἀνθρωπίνων κόπρων.

Λέγουσιν ὅτι τὸ δημοτικὸν ταμεῖον μετεβλήθη εἰς τραπεζιτικὸν προεξοφλητικὸν κατάστημα, ἐνῶ οἱ ταλαίπωροι κλητῆρες καὶ λοιποὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουσι τὰς μισθοδοσίας των, καταβάλλοντες μέτριον τόκον 100-200 0/0. Τοῦτο ὅμως δὲν ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν, ἀλλὰ τὸ ἐμάθομεν ἐκ τῶν γογγυσμῶν κλητῆρων τινῶν ἀστυνομικῶν οὓς δὲν γιγνώσκωμεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἦ ψευδές, οὐδὲ τολμῶμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Ἡ κοινὴ ἥσυχια διαταράσσεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν εὐθυμούντων φίλων διὰ τῶν βαρβαροπρεπῶν νταουλιῶν. Καθ' ἐκάστην κινδυνεύομεν νὰ καταπατηθῶμεν ὑπὸ τῶν ἀπόρυπτῶν τρεχόντων κάρρων. Ἡ ἠθικὴ τῆς νεότητος κατέστη προβληματικὴ ἐνεκα τῆς καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν διεσπαρμένης διαφθορᾶς καὶ ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως, ἔδραν ἐχούσης αὐτὸ τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἐνθα διαιτῶνται πολλοὶ ἐξώλεις καὶ προῶλεις, διαπεπιστευμένοι τὴν φύλαξιν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τῆς νεολαίας (!). Ἐν γένει δ' εἰπεῖν, ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα, παντοῦ παράλυσιν, ἀδιαφορίαν ἐσχάτην, ἐπιπορκίαν ἀσεβεστάτην ἀπαντᾷ καὶ οὐδὲν πλεόν.

Ταῦτα πάντα πράξας, κ. Δήμαρχε, ὁμοιάσεις ἀναμφιβόλως τῷ δούλῳ ἐκείνῳ τῷ κρύψαντι τὸ τάλαντον τοῦ Κυρίου του. «Ὅταν ἔλθῃ λοιπὸν ὁ Κύριός σου ὁ Λαός, θέλεις ἀφεύκτως ἀκούσει: «Ποιηρὲ δούλε καὶ ὀκνηρὲ! . . . » ὡς πολλάκις ἤδη τὸ ἤκουσας, — Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἤδη θὰ τὸ ἀκούσεις διὰ τελευταίαν φοράν.

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α .

Θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν ἐκόμισεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος τῷ παρ. Σαββάτῳ ἀγγελίαν, τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης μεταξύ Τούρκων καὶ Ρώστων καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν καταδίκην τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς ἀτιμὸν θάνατον. Πένθος βαρὺ ἐκάλυψε πάραυτα ὀλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν γῆν καὶ πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν μητραλιῶν κυβερνητῶν ἡμῶν τῶν διὰ τῆς παιδαριώδους καὶ ἠλιθίου διαγωγῆς των καταπροδόντων τὸ ἔθνος. Κατάρρα καὶ ἀνάθεμα ἐπ' αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, τῶν νέων ἐφιαλτῶν! Ἀίσχος καὶ ὄνειδος εἰς ὑμᾶς μεγαλῶνυμοι πίθηκοι, διαφθορεῖς καὶ καταστροφεῖς τοῦ ἐνδοξοτέρου τῶν ἔθνων! Σεῖς διὰ τῆς ἀνεκαθεν προδοτικῆς διαγωγῆς σας, κυλινδούμενοι ἀενάως εἰς τὸν βόρβορον τῶν ἀγρίων παθῶν σας καὶ ὡς

μέσον διεκδικήσεως αὐτῶν μεταχειριζόμενοι τὸ ἔθνος, ἠνέγκατε αὐτὸ εἰς τὴν ἄβυσσον εἰς ἣν ἐπὶ τέλους τὸ ἐρρίψατε, διὰ τῆς τελευταίας ἀνάνδρου, παλιμβούλου καὶ ἠλιθίου πολιτικῆς διαγωγῆς σας, γενόμενοι νευρόσπαστα εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἑβραίου, ἀρνησιθρήσκου πρωθυπουργοῦ. ὁ ὁποῖος ὀπισθεν τῆς σκηνῆς ἤδη καθήμενος σαρκάζει καὶ ὑμᾶς καὶ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον καὶ ἔχει δίκαιον, ἀφοῦ σεῖς οἱ βλάκες ἐπιστεύσατε ὅτι ὁ ἐνθερμος ὑπερασπιστὴς τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ὁ φραγκοενδεδυμένος καὶ πεπολιτισμένος οὗτος βάρβαρος, ὁ ἀνεχόμενος ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν κτηνῶν φιλανθρωπία του, τὴν κατακρεοῦσιν καὶ ἀτίμωσιν ὀλοκλήρων πόλεων καὶ φυλῶν, ὁ θρασυδείλος οὗτος Θερσίτης, ὁ ἀπέναντι τῶν μικρῶν μὲν ἐπιδεικνύς ἀνάνδρως ὄλην αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ἀπέναντι δὲ τῶν μεγάλων πτήσων ὡς ἡ ἀλώπηξ ἀπέναντι τοῦ λύκου καὶ κλίνων τὸν αὐχένα εἰς πᾶσαν ἀτιμίαν, ἤθελέ ποτε μεριμνήσει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν φανερῶν ἐχθρῶν τοῦ προστατευομένου αὐτοῦ καὶ ὁμοίου βαρβάρου Τούρκου! Ὑψώσατε δέιλαιοι τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἴδετε, οὐχὶ τὴν χορείαν ὄλην τῶν ἡρώων τῆς τε ἀρχαίας ἡμῶν εὐκλείας καὶ τοῦ 1821, ἀλλὰ τοὺς δυστήνους ὑμῶν πατέρας, πῶς ἀπέλιπες καὶ αἰσχυνόμενοι ἐφ' ὑμῖν σας καταρῶνται καὶ μετανοοῦσι διότι πρὶν ἢ ἀπέλθωσι τοῦ κόσμου τούτου δὲν σας ἐπνίξαν, ὅπως μὴ καταστρέψῃτε τὸ ἔργον ὅπερ διὰ τοσοῦτων γιγαντομαχιῶν εἰργάσαντο καὶ ἐγκολάφητε εἰς τὰς ἀμαράντους αὐτῶν δάφνας τὸ στίγμα τῆς καταισχύντης καὶ τῆς ἀτιμώσεως ὅπερ εἰς τὰ ἴδια ὑμῶν αὐτῶν μέτωπα ἐνεκολάφατε. Οἱ σκελετοὶ αὐτῶν θὰ ἐρχονται κροταλίζοντες καθ' ὑπνοὺς νὰ σας προσφέρωσι τὸ σάβανον τῆς πατρίδος ὅπως το βάρψῃτε μὲ τὰς χεῖράς σας καὶ ποτήρια πλήρη αἵματος ἐκ τῶν ἐν Καθάρῃ καὶ ἀλλαγῷ σφαγέντων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ δε καὶ εἰς τὸ ἔξης μελλόντων καθ' ἡμέραν νὰ σφάζωνται ὑπὸ τῶν συνωστισθησομένων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ Ζεϊμπέκων καὶ Βατιβουζούκων καὶ λοιπῶν ἀγρίων σσιτῶν, ἵνα πῖρτε καὶ εὐφράνητε τὰς προδότιδας ὑμῶν ψυχὰς! Ἡ πολυστένακτος μεγαλομάρτυς Κρήτη θὰ ἐμφανίζεταί ἐνώπιόν σας γιγαντόσωμος καταπληγῶμένη καὶ αἱματοφόρος καὶ θὰ σας προσφέρει τὰς χεῖρας τῆς σταζούσας ἐπὶ αἷμα τῶν τυράννων τῆς, ὅπως τῆς σφίγγητε ἐτι μᾶλλον τὰ δεσμά. Ἡ Ἑλλὰς τέλος αὐτῇ, θέλει ἐμφανίζεσθαι ἐνώπιόν σας κεκυφίτα καὶ τεθλιμμένη καὶ θὰ σας ἐρωτᾷ τί ἐκάμετε τὰς θυγατέρας μου; Ποῦ εἶναι αἱ τρεῖς μεγάλαί ἐπαρχαί μου; Ποῦ αἱ νῆσοί μου; Οὕτως ἐπροστατεύσατε τὴν τιμὴν μου ἣν σας ἐνεπιστεύθη; Υἱοὶ ἀγνώμονες! Ἔστε κατηραμένοι!

Ἄλλ' ὅλα ταῦτα εἰς καρδίας πεπωρωμένας μικρὸν ἐπιδρώσιν. Ὡς τάχιστα πρέπει ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς νὰ σχηματίσωσι νέαν κυβερνήσιν καὶ νὰ ζητήσωσιν αὐτοὺς λόγον τῶν πεπραγμένων, ὡνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κειμένων νόμων νὰ ἐγκολάψῃ εἰς τὸ μέτωπον αὐτῶν τὸ στίγμα τῆς προδοσίας οὗ εἰσὶν ἄξιοι. Ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀγανακτήσει του τῇ δικαίᾳ παραφέρεται καὶ ὁμοῦς πολλάκις ἐν τῇ παραφορᾷ του τιμωρεῖ ὀλιγώτερον τοῦ δέοντος, ἐνῶ ὁ νόμος ἔχει ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἐφαρμόζει ἐκάστῳ τὸ προσήκον.

Ααέ! δεῖξον ὅτι δὲν εἶσαι ἔνοχος τοῦ ἐκ μαρasmus θανάτου εἰς ὃν σε κατεδίκασαν οἱ ἡγέται σου, οὐχ ὁμοῦς διὰ πράξεων παραφύρων καὶ ἀπεγνωσμένων, δι' ἃς εἶναι πιθανὸν νὰ μεταμεληθῆς κατόπιν καὶ νὰ κλαύσῃς, ἀλλ' ὡς λαὸς συνετὸς καὶ ἐνδοξος, ἀφίνων τοὺς νόμους νὰ λειτουργῶσι καὶ ἐπιβλέπων ἀγρυπνῶς τοὺς ἐκτελεστάς αὐτῶν. Ἀπαίτησον τὴν ταχίστην εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς δίκην, ἀνάθεσ δὲ τὰς ἐλπίδας σου εἰς σεαυτὸν καὶ μόνον γιγνόμενος ἠθικὸς καὶ σώφρων καὶ ἀπορρίπτων τοὺς κηφήνας οἱ ὅποιοι μέχρι τοῦ δὲ σου κατέραγον τοὺς κόπους καὶ τὸν ἰδρώτα, καὶ εἰς τὸν μέγαν τῆς πατρίδος σου Θεὸν ὅπως ταχέως σοι ἀνατείλῃ ἡμέρας αἰθριωτέρας, γὰρ ἀποπλύνῃς τὸ σημερινὸν αἴσχος σου.

Ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς παρελ. Κυριακῆς οἱ πολῖται πάσης τάξεως, κατνοεῖς καὶ τεθλιμμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν φλόγα τῆς ἀγανακτικῆς εἰς τὸ βλέμμα φέροντες, καταφρονούντες τὴν βραγδαίαν ἔσραχὴν τὴν πιπτουσαν ἀπὸ τῆς προτεραίας, κατέκλυε τὴν πόλιν, συνοιθίζετο καθ' ὀμίλους καὶ ἀνεκύνουν ἀλλήλους τὴν συνεχούσαν αὐτοῦ; θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀτίμῳ τῆς πατρίδος θανάτῳ, συζητήτων δὲ τίνι τρόπῳ νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἐαυτῶν ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν αἰτίων αὐτοῦ. Τέλος περὶ ὥραν 11 π. μ. ὁ δικηγόρος κ. I. Νικόπουλος ἐφάνη ἐπὶ τοῦ παραθύρου τῆς κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Γεωργίου οἰκίας τῶν ἀδελφῶν Γκιπουριά, δηλῶν ὅτι θέλει νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀθρῶς συνῆρξεν ὁ λαὸς ὅπως ἀκούσῃ αὐτοῦ· οὗτος δὲ δι' ἑλίγων, ἀλλὰ δίκην καυστηρίων πιπτόντων ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν πρωταιτίων, λέξεων, ἐξεικόνισε τὴν ἀξιοδίκριτον τοῦ ἔθνους κατάστασιν καὶ το ζοφερὸν μέλλον, ἕπερ ἀναμένει ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν δουλείαν δυστήνους ἡμῶν ἀδελφούς, μεθ' ὃ προέτειναν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ λαοῦ τὸ ἐπόμενον ψήφισμα.

Βασιλεῦ!

Σύμπασα ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδήσει τῆς εἰρήνης ἐξεγεροθεῖσα γοῆς καὶ σήμερον ἰκετεύει ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως διασώσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἔθνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀμέσου κηρύξεως τοῦ πολέμου, πρόθυμος οὖσα νὰ ὑποστῇ πᾶσαν χρηματικὴν καὶ προσωπικὴν θυσίαν μέχρις ἐσχάτων.

Πάτραι τῇ 16 Ἰανουαρίου 1878.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ἀποδεκτὸν ὁμοφώνως γενόμενον, ἀπεσταλὴ αὐθρῆ πρὸς τὸν Βασιλέα τηλεγραφικῶς. Κατόπιν ὁ κ. Νικόπουλος καὶ αὐθρῆ τὸν λόγον λαβὼν ἀνεκύνωσε τοῖς πολιταῖς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ψήφισματος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας του, ἀπέναντι τοῦ νομαρχιακοῦ καταστήματος κειμένης. Ὁ κ. Ν. Μόρχης, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου καὶ οὗτος τοῦ νομαρχ. καταστήματος, ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν εἰπὼν ὅτι συμμερίζεται καθ' ὀλοκληρίαν τὰ αἰσθήματα του καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ οὗτος συνέχεται ἄλλους, ἀλλ' ὁ πόλεμος, χρεῖζει ἔργων καὶ οὐχὶ λόγων κενῶν· ἐμῆψατο δὲ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ὡς ὑστερησάσης μᾶλλον τῶν λοιπῶν εἰς τὰς πρὸς παρασκευὴν τοῦ τόπου εἰσφοράς καὶ ἰδίως εἰς τὴν τῶν ἐφεδρῶν προέλευσιν. Ὑποσχόμενος δὲ ὅτι θὰ ἀνακοινώσῃ τὰ γενόμενα τῇ κυβερνήσει, προέτρεψεν αὐτὸν νὰ διαλυθῇ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει. Τὸν κ. Νομάρχην διεδέξατο ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Νικόπουλου ὁ δικηγόρος κ. Β. Νικολόπουλος· ὁ ὁπίους διὰ φλογεράς δημηγορίας κατεκραύνωσε τοὺς οἰκουμηνικοὺς κυβερνήτας, καταδείξας δι' ἀμαχῆτων ἐπιχειρημάτων τὴν ἀσύγγνωστον αὐτῶν κουφότητα καὶ ἀμέλειαν. Μετὰ τοῦτον ὠμίλησαν μικρὸν οἱ κ. κ. Ἀσπμάκαρος ὑπογεγραμματοῦς τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ὁ δικηγόρος Ν. Κορύλλος μεθ' ὃ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ διελύθη.

Ἐνῶ ταῦτα ἐγίνοντο ἐξῶθεν τοῦ νομαρχιακοῦ καταστήματος ὁ κώδιον τῆς Μητροπόλεως ἐκάλει τοὺς πολῖτας εἰς δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἀγγελθείσῃ ἐκ Σούρνης νίκῃ τῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τῶν Τούρκων, ὁ δὲ προσφιλεὶς ἡμῖν κ. Α. Συνοδινὸς διὰ λόγου ἀποπνεύοντος πατριωτικῶν ἄλλος ὑπὸ ποιητικῆς φαντασίας ἐξητμῆνον, ἐθρήνησε τὴν ταπεινώσιν τοῦ ἔθνους καὶ κατεστιγμάτισε τοὺς αἰτίους αὐτῆς.

Τῇ ἐπομένῃ, 16 τρέχοντος μηνός, μ. μ., ἐπανελήφθη ἡ συνάθροισις ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου, ἔνοθα, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοσχεδίου βήματος, ὁ κ. Ἀλ. Φωτήλας ἔλεξε πολλὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἀπηνῶς καὶ οὗτος καταστηλιτεύσας τοὺς ἐνόχους ὑπουργούς. Ἐπὶ τέλος δὲ προέτεινεν ἵνα ἐπειδὴ τὸ τηλεγραφικῶς ἀποσταλὲν ψήφισμα ἔφερεν ὀλίγας μόνον ὑπογραφάς, τῆς ἐκ τοῦ προχείρου διορισθείσης ἐπιτροπῆς, ὑπογραφῆ ὑπὸ τῶν προκρίτων καὶ ἐμπόρων τοῦ τόπου καὶ ἀποσταλῆ αὐθρῆ τῇ Α. Μ. ἀπειλήσας ὅτι ἔβλεπε παρὰδῶσει εἰς τὴν ὄργην τοῦ λαοῦ τοῦ ἀρνησομένου νὰ ὑπογράψωσιν. Ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ αὕτη ἡ πρότασις καὶ ἀμέσως διορίσθη καὶ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν ὑπογραφῶν, ἡ ὁποία καὶ συνέλλεξε τινὰς μέχρις ἐσπέρας. Καὶ περ συμφωνοῦντες κατ' ἀρχὴν τῷ κ. Φωτήλᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς, ἃς ἐπιτραπῆ ἡμῖν νὰ εἰπώμεν ὅτι τὴν τελευταίαν ταύτην πράξιν δὲν εὐρίσκομεν ὀρθὴν, καὶ ἰδίως διότι πᾶς τις δικαιούται νὰ θεωρήσῃ ὡς ἄνευ τινὸς σημασίας τοιοῦτον ἔγγραφο, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρομοῦ τῆς τοῦ ὄχλου ὁργῆς ὑπογραφῆν.

Καὶ τῇ 17 ἐπανελήφθη ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου ἡ τοῦ λαοῦ συνάθροισις, ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ τάξει. Ὁ δικηγόρος κ. I. Διπλαρόπουλος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βήματος, ἀπήγγελε γλαφυρότατον λόγον πλήρη πατριωτισμοῦ καὶ ἀληθῶς Ἑλληνικῶν, δι' ὧραιων ἐπιχειρημάτων ἀποδείξας ὅτι καὶ νῦν δὲν εἶναι ἀργά, ὅπως ἡ Ἑλλὰς διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της καὶ σώσῃ τὰ κινδυνεύοντα νὰ καταπνιγῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπελευσόμεν·

νων βαρβάρων σιφών τέκνα της. Πρέπει να δείξη και νυν ότι είναι άξια του ένδοξου παρελθόντος αυτής, καθ' ό μόνον πάντοτε και έρημος πάσης συμμαχίας έπαλαισε προς τον τύραννον και πάντοτε νικηφόρος εξήλθε του άγώνος και ότι δεν καταδέχεται να λάβη, δι τή άνήκει. ως κόκκαλον ριπτόμενον από τής τραπέζης των επί του πτωματος τής Όθωμανικής τυραννίας ευωχούντων. Κατέληξε δε υποβαλών τῷ λοφ' αναφοράν προς τήν Α. Μ. τον Βασιλέα, δι. ης ή νεολαία και ή ανδρική τής πόλεως ήλικία προσφέρει αυτόν του; βραχίονάς της και παρακλιεί Αύτην όπως μεταβάλη αυτούς τήν ταχίστην εις στρατιώτας υπό οϊον αν έγκρίνη κανονισμόν. Μετά φρενητώδους ένθουσιασμού απέδεξαντο τήν πρότασιν και άμέσως ό χαρτης εκάλυφθη υπό πλείστον υπογραφών. Το έγγραφον τούτο σταλήσεται ταχυδρομικώς προς τον Βασιλέα.

Εκ των κατά τας ήμέρας ταύτας ληφθέντων ένταύθα τηλεγραφήματων φαίνεται ότι ή ειρήνη δεν θά συντελεσθή όσον κατ' αρχάς επιστεύσαμεν εύκόλως, ου μὴν, άλλ' ουδ' οι τής ειρήνης όροι εισιν ακόμη ακριβεΐς. Ουδόλω; παραδόξον λοιπόν, εάν μάθωμεν αίρηνα: ότι έματαιώθησαν αι διαπραγματεύσεις ή ότι ευρωπαϊκόν συνέδριον θά κανονίσει του; όρους τής ειρήνης, ή τέλος ότι ή ειρήνη αύτη έγένησεν έτερον γιγαντωδέστερον και φρικωτερον πολεμον, όλοκλήρου τής Ευρώπης, ώστε κειρός είναι ακόμη όπως και ήμεις διεκδικήσαμεν τά δικαιώματα ήμων και μη αποθάρρυνθώμεν. Θάρρος λοιπόν ω Κυβερνήται τής Ελλάδος! Αποδύθητε μετ' ένθουσιασμού ταχύτητος και τόλμης εις τον άγωνα! Ίδου τó έθνος προθύμως παρέχει υμίν πασαν συνδρομήν, έτοιμον να θυσιάσῃ και τον τελευταίον όθρολον του, και τήν τελευταίαν βανίδα του αίματος του υπέρ τής δοξης τής πατρίδος! Επωφελήθητε τής λαμπράς ταύτης ευκαιρίας! Είς των πεσόντων οικουμενικών έλεγεσεν ότι ό ένθουσιασμός μεταδίδεται εκ τής Κυβερνήσεως. Μετάδοτε λοιπόν αυτόν τῷ λαφ. Η άφρατε να μεταδοθῃ υμίν ό του λαου. Καιρός, ω Κομμουνδούρε και Δεληγιάννη, ν' αποπλύνητε τον εκ τής εις τήν οικουμενικήν Κυβέρνησιν συμμαχίας σας έγκολαφθέντα υμίν ρύπον! Αν όμως δεν αισθάνησθε εν υμίν αυτοίς; άρχουν θάρρος προς τοιουτον έργον, παρατιθήσαστε άμέσως τήν άρχήν, όπως έλθωσιν επ' αύτην οι δυνάμενοι και έστε βέβαιοι ότι τó έθνος επίσης θέλει εύγνωμονεί υμίν και ως σωτήρας αυτού θά σας θεωρη, διά τήν αυταπάρησιν σας. Ίδωμεν.

Υ Γ. Είχομεν γράψῃ: τὰ άνωτέρω, ότι εφθασε τηλεγράφημα, δι' ου άνηγέλη ή ματαίωσις των διαπραγματεύσεων και ή παρασκευή προς επανάληψιν των έχθροπραξιών. Επανήλθομεν λοιπόν εις τήν προτέραν θέσιν. Εργασθώμεν μετὰ συνέσεως και θάρρους και νυθώμεν!

— Προχθές τῷ έπέερα, συνεπέα κατεπειγούσης διαταγής του ύπουργείου, απήλθεν εις Μεσολόγγιον και εκειθεν εις τὰ μεθόσια τó ένταύθα έδρευον τάγμα υπό τήν διοίκησιν του κ. Κομμουνδουράκη. Η όπó τήν διεύθυνσιν του ευγενούς μουσικου διδασκαλου κ. Καρδώνη πολιτικῃ μουσικῃ συνώδευσεν αυτό μέχρι τής προκου-

μαίας άνευφημούτων πολιτών τε και στρατιωτών. Εκ του προχείρου δε συλλεγέντος έράνου τῃ πρωτοβουλία των κ. κ. Δ Σταμπαδου και Π. Καλαθρέζου, προσνήχθησαν τοίς γενναίοις τούτοις αδελφοίς ήμων 20 άμνοι. Εάν έγίγνετο πρότερον γνωστή ή αναχώρησις των, πολλά ήθελον γίνει, άπερ ή πόλις επισυλάσεται να πράξη κατά τήν αναχώρησιν των λοιπών, έτι δε πλείω θέλει τελέσει ότε θέλει υποδεχθῃ αυτούς; διαφηφορους επανακάμποντας εκ του πεδίου τής δοξης. Νυν από καρδιάς τοί; εύχεται καλόν κατευόδιον και καλήν άντάμωσιν.

— Είς τον ρυπαρογράφον του «Αριστοφίνους» άρκουσα απάντησις και περιφρόνησις είναι, φρονούμεν, ή σιωπή ήμων. Εν μόνον τῷ λέγομεν, ότι επλανήθη πιστεύσας ότι μας άνεκάλυψεν. Ήθελεν αληθώς μας ανακλύσει, αν απήριθμη του; Κυρίους ων τὰ υποδήματα έστίλθωσεν ότε ήν ύπηρετης πρό των έτών, πριν ή γενῃ ρυπωτῃ; χαρτίων.

Ποικίλα. — Τί έστιν αύτη ή έφημερίς ή λεγομένη «Αρχιλοχος;» ήρώτα τις φίλον του.

— Ουδέ ποτε είδον έφημερίδα φέρουσαν τούτην επιγραφήν, απήντησεν, εκτός αν ήναι μια ή όποία έχει τον τίτλον, ως τον διομάζουσιν οι τυπογράφοι, μουντζουρωμένον.

Κύριε Συντάκτα του Άγγελιαφόρου.

Κατά τήν 16 τρ. μηνός γενομένην συνάθροισιν του λαου, καθ' ήν ό κ. Α. Φωτήλας άγορεύσας προέτεινε όπως τó εις τον βασιλέα σταλόν τῃ προτεραία τηλεγράφημα υπογραφῃ υπό των προκρίτων και πλουσιών τής πόλεως και σταλη αύθι; και ήπειλυσεν ότι θά παραδώσῃ εις τήν όργήν του λαου του; αποπειθησομένους να υπογραφώσιν, διώρισε και επιτροπήν προς τούτο, και έτχε τήν ευγενῃ κληροσύνην να συγκταριθμησῃ και εμε, και περ άπόντα, μεταξύ των λοιπών αξιοτίμων μελών της. Ήπειδῃ όμως ή πράξις αύτη, ιδίως ένεκα τής εξεχεθείσης απειλής, ήν άνιθςτος εις τας υπ' έμου προσβουόμες αρχάς, εδήλωσα τούτο άμέσως τοίς λοιποίς αξιοτίμοις μέλεσι τής επιτροπῃς και συνάμα παρητήθη τήν προσερχθειτάν μοι τιμήν. Ταύτα ύναγκάσθη να δημοσιεύσω, διότι επιστεύθη υπό πολλών ότι ου μόνον εδέχθην, αλλά και περιήλθον μετὰ των λοιπών προς συλλογήν υπογραφών, όπερ δεν είναι παντάπασιν αληθές; και μαρτύρομαι του; αξιοτίμου; συμπολιτας ήμων του; υπογράφοντας εις τó ειρημένον έγγραφον.

Δέξασθε κλπ.

ΝΙΚ. ΚΟΥΓΛΑΟΣ.

Σ π ο υ δ α ῖ ο ν

Τηλεγράφημα κοινοποιηθον σήμεραν εις τας αρχάς

Ειδοποιήσατε πλοίαρχους έμπορικών πλοίων προφυλάξωσιν αυτά εξ ένδεχομένης έχθρικής προσβολῃς. Είς Έλευσινιακόν κόλπον δύνανται να έχωσιν ασφάλειαν

Ό Ύπουργός

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.